

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 296/2020
10.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Предрага Ћосића, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. у вези става 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Ћосића - адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.288/14 од 07.05.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 933/19 од 18.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Ћосића - адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.288/14 од 07.05.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 933/19 од 18.11.2019. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.288/14 од 07.05.2019. године окривљени Предраг Ћосић је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по 2 године и затим је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то ловачке пушке - положаре хамарлес, марке ..., модел 25, калибра 16, број

... . Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 15.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и да надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити донето посебно решење.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 933/19 од 18.11.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног Предрага Ћосића - адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, па је потврђена пресуда Вишег суда у Београду К.бр.288/14 од 07.05.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљеног Предрага Ћосића - адвокат Зора Добричанин Никодиновић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да у смислу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине пресуде Вишег суда у Београду К.бр.288/14 од 07.05.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 933/19 од 18.11.2019. године и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак или да укине само другостепену пресуду и списе предмета врати другостепеном суду на поновни поступак, као и да у смислу члана 488. став 2. ЗКП обавести окривљеног и његовог браниоца о седници већа и да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до окончања поступка по поднетом захтеву.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Предрага Ћосића у поднетом захтеву истиче да радње окривљеног описане у изреци правноснажне пресуде не садрже све елементе кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ за које је окривљени правноснажно оглашен кривим. По ставу браниоца сам начин непрописног ношења ватреног оружја које је напуњено, са патроном у цеви и незакончено, без његове употребе, не може представљати радњу извршења предметног кривичног дела јер такво ношење ватреног оружја доводи само до апстрактне опасности да дође до његовог опаљења, при чему је за постојање кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ неопходно да је услед предузимања радње извршења, а која се састоји у предузимању неке општеопасне радње или употреби неког општеопасног средства, као последица наступила конкретна опасност по живот и тело одређеног лица или

одређеног или одредивог броја лица, а осим тога радње окривљеног нису у директној узрочно-последичној вези са повређивањем сада покојног оштећеног АА.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде и то да је окривљени Предраг Ћосић општеопасном радњом у виду употребе ватреног оружја, а које ватрено оружје је носио напуњено, са патроном у цеви и откочено, изазвао опасност за живот и тело људи, услед чега је наступила смрт оштећеног АА, а у време, у месту и на начин ближе описан у изреци пресуде, јасно и недвосмислено произилази да се у радњама окривљеног стичу сва битна законска обележја кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је он оптужен и правноснажно оглашен кривим. Наиме, супротно наводима браниоца окривљеног, у изреци правноснажне пресуде је наведена и описана радња извршења кривичног дела која се састоји у непрописном ношењу ватреног оружја које је било напуњено, са патроном у цеви и откочено, а које непрописно ношење је у свом узрочно-последичном следу довело до теже последице и то до смрти покојног оштећеног АА.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем указује да је и у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, истицањем да дело које је описано у изреци побијане правноснажне пресуде није кривично дело. Овај свој став бранилац окривљеног образлаже тиме да изрека правноснажне пресуде не садржи све елементе кривице у смислу члана 22. КЗ, јер се у истој не наводи са којим обликом виности је окривљени поступао у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, већ је само у образложењу пресуде наведено да је окривљени у односу на ово кривично дело поступао са директним умишљајем.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани из разлога јер како из законског описа бића кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ - ко неовлашћено носи предмете дела из става 1. и 2. овог члана, произилази да се ово кривично дело не може извршити ни са једним другим обликом кривице, осим са умишљајем, то стога, по оцени овога суда, код овог кривичног дела, код кога се директан умишљај подразумева, није неопходно посебно описивање облика кривице у изреци пресуде, већ је довољно да је то наведено у образложењу пресуде, а што је у конкретном случају и учињено, а како то наводи и сам бранилац у поднетом захтеву.

Осим тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у односу на кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, истицањем да је окривљени у конкретном случају могао бити оглашен кривим једино за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 278. став 5. у вези става 4. у вези става 1. КЗ, обзиром да како је према изреци правноснажне пресуде до општеопасне радње и то притискања обарача на ватреном оружју - ловачкој пушци и испалењу пројектила из ње дошло услед махиналне и нехотичне радње окривљеног, то се стога не ради о евентуалном умишљају окривљеног у односу на основно дело из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, већ о његовом нехатном поступању.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани из разлога јер како из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде произилази да је окривљени у односу на основно дело из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ поступао са евентуалним умишљајем, док се проузрокована тежа последица из члана 288. став 2. КЗ - смрт покојног оштећеног АА може приписати свесном нехату окривљеног, то је дакле суд правилно правно квалификовао радње окривљеног као кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, а не као кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 278. став 5. у вези става 4. у вези става 1. КЗ како то погрешно сматра бранилац окривљеног.

Такође, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем, указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, истиче да је суд у изреци правноснажне пресуде навео непостојећу одредбу Правилника о мерама безбедности у ловишту, обзиром да је навео да је окривљени критичном приликом поступао „супротно члану 4. став 1. и 2. Правилника о мерама безбедности у ловишту“ („Службени гласник РС“, број 76/11), иако из одредбе члана 4. наведеног Правилника произилази да члан 4. истог уопште нема став 2. и да се у конкретном случају заправо ради о тачкама 1) и 2), а истиче се и да се одредбе члана 4. наведеног Правилника које се односе на мере безбедности којих су дужни да се придржавају учесници у лову, не могу применити на конкретну ситуацију описану у изреци пресуде, обзиром да окривљени критичном приликом није био у лову, већ је заједно са покојним оштећеним био у ловишту, тачније у прихрани дивљачи.

Наиме, исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног Предрага Ћосића - адвоката Зоре Добричанин Никодиновић били су предмет разматрања Апелационог суда у Београду који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Вишег суда у Београду К.бр.288/14 од 07.05.2019. године. Апелациони суд у Београду као другостепени је ове наводе браниоца окривљеног оценио неоснованим и о томе на страни 5 другостепене пресуде Кж1 933/19 од 18.11.2019. године изнео аргументоване разлоге, које Врховни

касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Имајући у виду да је суд правилно нашао да се у кривичноправним радњама окривљеног Предрага Ћосића стичу сва битна законска обележја кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 2. у вези члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и правилно је окривљеног за ова кривична дела огласио кривим и осудио, то су неосновани и наводи браниоца окривљеног којима се указује да је суд учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП када је окривљеном изрекао кривичну санкцију за дела која нису кривична дела.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Ћосића у осталом делу је одбачен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева наводи да другостепени суд у образложењу своје одлуке није дао оцену жалбених навода одбране, а што би по налажењу овога суда представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, наводима у образложењу захтева којима бранилац окривљеног образлаже свој став да у радњама окривљеног везано за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ нема противправности се, по налажењу овога суда, у суштини оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама. Ово имајући у виду да бранилац истиче да како је према изведеним доказима окривљени критичног дана имао оружни лист за ловачко оружје, а који му није одузет решењем МУП-а РС, те како је био члан Ловачког савеза Србије, Ловачко удружење „Дунав-Гроцка“ и поседовао важећу годишњу ловну карту за ловну сезону 2012/2013 године, то му је ББ могао дати на послугу своју ловачку пушку, па је стога окривљени у смислу Закона о оружју и муницији законито и савесно са собом носио позајмљену ловачку пушку. Имајући у виду да указивање на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену изведених доказа од стране нижестепених судова не представља дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд и у овом делу поднети захтев оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став

1. тачка 9) ЗКП, цитирајући законски текст исте и наводећи само то да је првостепени суд противно одредби члана 420. став 1. ЗКП у изреку првостепене пресуде унео радњу извршења кривичног дела коју не садржи оптужни акт јавног тужиоца, а због које повреде кривичног закона је подношење захтева дозвољено окривљеном.

Међутим, како бранилац окривљеног даље у образложењу захтева не наводи јасно у чему се тачно састоји прекорачење оптужбе, односно које конкретне речи везано за радњу извршења кривичног дела, које не садржи оптужни акт јавног тужиоца, је суд додао у чињенични опис кривичног дела утврђен у изреци правноснажне пресуде, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Предрага Ћосића - адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на наведене повреде одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.